

SANGHÆFTE

INDHOLDSFORTEGNELSE

LYSE NÆTTER.....	2
LIVSTRÆET	3
DU DANSKE SOMMER	4
DU, SOM HAR TÆNDT MILLIONER ...	5
DANMARK, NU BUNDER.....	6
VI ELSKER VORT LAND	7
DU KOM MED ALT... ..	8
FUGLENE LETTER MOD VINDEN.....	9
DET ER I DAG ET VEJR	10
JEG ELSKER DEN BROGEDE VERDEN.....	11
I ØSTEN STIGER SOLEN OP	12

LYSE NÆTTER

(Synges til lysceremonien)

1.

Nu kommer fuglene igen
Og lyset vælter pludselig ind
Det kommer gennem alle sprækker
Lyse nætter er tilbage

Alt, hvad der rørte sig blev gemt
Da du var rejst var det så nemt
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig
At pynte sig for dig

*Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage med varme dage
Du er hos mig*

2.

Nu kommer lydene igen
Og verden vælter pludselig ind
Med parasoller og sandaler
Bølger maler alt i sand

Jeg havde huset fuld af vind
og nye frugter fløjet ind
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig
At pynte sig for dig

*Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage med varme dage
Du er hos mig*

Melodi: Alberte Vinding – Tekst: Aske Bentzon

LIVSTRÆET

1.

Der er så meget, der kan trykke
Gøre dagen trist og grå
Se de folk der uden lykke
Bare går og går i stå.
Lad dem lege i livstræets krone
Lad dem føle, at livet er stort
Lad dem skue de blå horisonter
Og himmelhvælvingens port.

2.

Der er så meget uden varme
Uden ånd og uden liv
Folk bliver fattige og arme
Tænker kun på tidsfordriv.
Lad dem lege ....

3.

Der er så mange uden venner
Uden kærlighed og kys
Folk som ingen andre kender
Hvor skal de mon finde lys?
Lad dem lege ...

4.

Der er så hård en kamp om magten
Alle kæmper for sig selv
Er der ingen, der har sagt dem
At de slår sig selv ihjel
Lad dem lege ....

5.

Der er så mange, der er slaver
Af sit job og af sin tid.
Hvorfor bruges vore gaver
uden tanke, uden vid?
Lad os lege ....

Melodi: Hans Holm - Tekst: Erik Lindebjerg

DU DANSKE SOMMER ...

1.

Du danske sommer, jeg elsker dig,
skønt du så ofte har sveget mig.
Snart kolde farver i sky og vand,
snart nøgne piger ved hver en strand!
Mer, mer, mer
jeg dog dig elsker, hver gang du ler.

2.

Du er i sindet jo lunefuld,
dog hjertet inderst er pure guld,
et eventyr er dit glade navn,
og blomster lyser ud ad din favn.
Korn, korn, korn
i drømme gror under månens horn.

3.

Når dine bølger mod bredden gik,
beruset blå som gudinders blik,
en ungdom jubled' din livsang ud
kun klædt i solskin og brunet hud.
Ned, ned, ned
til dåb i glemsel og evighed!

4.

Og når du strakte med åbent sind
De lyse nætter i himlen ind,
imens det dufted' af hylt og hø,
vi bad: lad drømmen dog aldrig dø!
Ak, ak, ak
vort hjerte svulmed' af tro og tak.

5.

Og stundom ud af din fulde glød
sprang lyn fra skyen i jordens skød,
og tordenlatter og tordenregn
din trolddom spændte fra egn til egn!
Vild, vild, vild
er, skønne sommer, din kraft og ild.

6.

Du danske sommer, min hilsen tag,
du lyse nat og du lyse dag!
Går tit du kold over landet hen,
jeg vèd, du kommer dog hed igen!
Ja, ja, ja
jeg vèd dit hjerte er guld endda.

Melodi: Otto Mortensen – Tekst: Thøger Larsen

DU, SOM HAR TÆNDT MILLIONER ...

1.

Du, som har tændt millioner af stjerner,
tænd i vort mørke en tindrende tro.
Du er vort lys, og du vogter og værner
os, så vi sover i tryghed og ro.

2.

Tak for den lysende dag, der er gået,
gaver til os dine hænder har rakt.
Tilgiv os det, som vi ikke fik nået,
tilgiv alt ondt, vi fik gjort eller sagt.

3.

Tak for hver glæde, der fyldte vort hjerte,
hver gang du gjorde vort liv til en fest.
Hjælp os at bære hver byrde, hver smerte,
du ved alene, hvad tjener os bedst.

4.

Tak for de mennesker, som blev vor støtte,
når vi fandt vejen besværlig at gå.
Hjælp os i morgen at hjælpe forknytte,
mød du os selv i de svage og små.

5.

Du, som har tændt millioner af stjerner,
mørket i verden vil du bryde trods.
Du er vor Far, den, der vogter og værner,
lys i det mørke, som kommer fra os.

Melodi: Erik Sommer – Tekst: Johannes Johansen

DANMARK, NU BUNDER...

1.

Danmark, nu blunder den lyse nat
bag ved din seng, når du sover.
Gøgen kukker i skov og krat,
Vesterhavet og Kattegat
synger, imens det dugger,
sagte som sang ved vugger.

2.

Danmark, du vågner med søer blå,
mætte som moderøjne.
Alt, hvad i dine arme lå,
lader du solen skinne på,
ser, hvor det yppigt glider
frem af forgangne tider.

3

Lærker, som hopped af æg i vår,
svinder i himlens stråler.
Tonerne ned med lyset går,
samme sang som i tusind år.
Lykken fra glemte gruber
klinger af unge struber.

4.

Hyldene dufter i stuen ind
ude fra Danmarks haver.
Kornet modnes i sommervind.
Hanegal over lyse sind
stiger bag gavl og grene,
hvæsset som kniv mod stene.

5.

Køer og heste og får på græs
hen over brede agre,
åbne lader for fulde læs,
sejl, som stryger om klint og næs,
byger, som går og kommer, -
det er den danske sommer.

6.

Pigernes latter og lyse hår,
leg, som får aldrig ende,
øjnene blå som vand i vår -
mildt om et evigt Danmark spår,
sol over grønne sletter,
lykke og lyse nætter.

Melodi: Oluf Ring – Tekst: Thøger Larsen

VI ELSKER VORT LAND

1.

Vi elsker vort land,
når den signede jul
tænder stjernen i træet med glans i hvert øje,
når om våren hver fugl
over mark, under strand
lader stemmen til hilsende triller sig bøje:
vi synger din lov over vej, over gade,
vi kranser dit navn, når vor høst er i lade;
*men den skønneste krans
bl'r dog din, sankte Hans!*
Den er bunden af sommerens hjerter så varme, så glade.

2.

Vi elsker vort land,
men ved midsommer mest,
når hver sky over marken velsignelsen sender,
når af blomster er flest,
og når kvæget i spand
giver rigeligst gave til flittige hænder;
når ikke vi pløjer og harver og tromler,
når koen sin middag i kløveren gunler:
*da går ungdom til dans
på dit bud, sankte Hans!*
Ret som føllet og lammet, der frit over engen sig tumler.

3.

Vi elsker vort land,
og med sværdet i hånd
skal hver udenvælts fjende beredte os kende!
Men mod ufredens ånd
over mark, under strand
vil vi bålet på fædrenes gravhøje tænde:
hver by har sin heks og hvert sogn sine trolde,
dem vil vi fra livet med glædesblus holde;
*vi vil fred her til lands,
sankte Hans, sankte Hans!*
Den kan vindes, hvor hjerterne aldrig bli'r tvivlende kolde!

Melodi: P.E. Lange-Müller – Tekst: Holger Drachmann

DU KOM MED ALT...

1.

Du kom med alt det der var dig
og sprængte hver en spærret vej
og hvilket forår blev det!
Det år, da alt blev stærkt og klart
og vildt og fyldt med tøbrudsfart
og alting råbte: lev det!

2.

Jeg stormed ud og købte øl
ja, vintrens gamle, stive føl
fór ud på grønne enge
og du blev varm og lys og fuld
og håret var det pure guld
som solen – skjult for længe.

3.

Og blomster åbned sig og så
at nu blev himlen stor og blå
og stunden født til glæde
Din næve var så varm og god
og du blev smuk og fuld af mod
så smuk, jeg måtte græde.

4.

Vorherre selv bød ind til fest
og kyssed hver benovet gæst
i kærlighedens sale
med øjne, undrende og blå
vi bare så og så og så
og slugte livets tale:

5.

At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stort besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheden er og blir
og hvad end hele verden si'r,
så har den vore hjerter.

Tekst: Jens Rosendal, 1981 Melodi: Per Warming, 1987

FUGLENE LETTER MOD VINDEN

1.
Lev dit liv mens du har det
Lev det i stilhed og storm
Se, fuglene letter mod vinden.
I modvind ta'r livet sin form

2.
Forlæns lever vi livet
Baglæns forstår vi en gang
Det som vil snære og tynges
Det løsner sig ofte i sang

3.
Sange om sandfyldte strande
Sange om vidder og luft
Sange om blånende bølger
og sange om havsaltet duft

4.
Sange om alt det der farver
et havliv i landet med blæst
former det liv, som bli'r hærdet
i vinden fra hjørnet i vest

5.
Havlivet har sine drømme
de næres af saltluft og vand
de strækker sig mod horisonten
og rækker mod kimningens land

Melodi: Johnny Duhan – Tekst: Henning Toft Bro

DET ER I DAG ET VEJR ...

1.

Det er i dag et vejr – et solskinsvejr!
O, søde vår, så er du atter nær!
Nu vil jeg glemme rent, at det var vinter.
Nu vil jeg gå og købe hyacinter
og bringe dem til én, som jeg har kær.

2.

Hun købte af de hvide og de blå,
hun købte af de smukkeste, hun så.
Det er i dag et vejr! Og solen skinner!
Og om mig svæver lutter lyse minder,
dem ta'r jeg med til den, jeg tænker på.

3.

Og de kom svævende i ring og rad.
Hun gik imellem dem og var så glad.
Det er i dag et solskin uden mage!
Og jeg har solskin nok til mange dage,
og jeg må kysse hvert et lille blad.

4.

Hun kyssede dem alle, hver især,
hun bragte dem til den, hun havde kær.
Min ven, her kommer jeg med hyacinter!
Min ven, nu glemmer vi, at det var vinter!
Det er i dag et vejr, et solskinsvejr-!

Melodi: Poul Schierbeck – Tekst: Ludvig Holstein

JEG ELSKER DEN BROGEDE VERDEN

1.

Jeg elsker den brogede verden
trods al dens nød og strid;
for mig er jorden skøn endnu
som i patriarkernes tid.

2.

De snakke, som om den er gammel,
af synd og sorger mæt.
O nej, den flyver endnu i dans
om solen så ung og let!

3.

Jeg har grædt, som andre, af smerte,
fordi min boble brast.
Men boblen er ikke verden;
læg verden det ej til last!

4.

Var livet en dans på roser,
mon alt da var bedre end nu?
Hvis ej der var noget at kæmpe for,
hvad var da vel jeg og du?

5.

Kamp må der til, skal livet gro,
ej kamp blot for dagligt brød,
men kamp for frihed i liv og tro -
thi evig stilstand er død!

6.

Og derfor elsker jeg verden
trods al dens nød og strid;
for mig er jorden skøn endnu
som i skabelsens ungdomstid!

Melodi: Thv. Aagaard – Tekst: Thomas af Strängnäs

I ØSTEN STIGER SOLEN OP

1.

I østen stiger solen op,
den spreder guld på sky,
går over hav og bjergetop,
går over land og by.

2.

Den kommer fra den favre kyst,
hvor paradiset lå;
den bringer lys og liv og lyst
til store og til små.

3.

Den hilser os endnu så smukt
fra edens morgenrød,
hvor træet stod med evig frugt,
hvor livets væld udflød,

4.

Den hilser os fra lysets hjem,
hvor størst Guds lys oprandt
med stjernen over Bethlehem,
som østens vise fandt.

5.

Og med Guds sol udgår fra øst
en himmelsk glans på jord,
et glimt fra paradises kyst,
hvor livets abild gror.

6.

Og alle stjerner neje sig,
hvor østens sol går frem:
Den synes dem hin stjerne lig,
der stod ved Bethlehem.

7.

Du soles sol fra Bethlehem!
Hav tak og lov og pris
for hvert et glimt fra lysets hjem
og fra dit paradís.

Melodi: C. E. F. Weyse - Tekst: B. S. Ingemann

